

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 12 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1960

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
125

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

- N. Δ. 4089. Περί διατάξεων αφορωσών τους Εφένδρους Αξιωματικούς, Πολεμιστάς, Αγωνιστάς Εθνικής Αντιστάσεως και Αναπήρους και Θύματα Πολέμου... 1
- N. Δ. 4090. Περί τροποποιήσεως διατάξεων των του Ποινικού Κώδικος, του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας και άλλων των ποινικών και σωφρονιστικών διατάξεων... 2

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4089

(1)

Περί διατάξεων αφορωσών τους Εφένδρους Αξιωματικούς, Πολεμιστάς, Αγωνιστάς Εθνικής Αντιστάσεως και Αναπήρους και Θύματα Πολέμου.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπό όψει τας διατάξεις του άρθρου 35 του Συντάγματος και την από 19 Ιουλίου 1960 σύμφωνον γνώμην της κατά την παράγραφον 2 του αυτού άρθρου 35 Ειδικής Επιτροπής εκ Βουλευτών, προτάσει του Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσμεν και διατάσσομεν :

Άρθρον 1.

Γενικά - Όροι

1. Διά την εφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος Ν.Δ. νοούνται :

α) Ός εφένδροι Αξιωματικοί και των τριών Κλάδων των Ενόπλων Δυνάμεων, πάντων των όπλων, Σωμάτων και Υπηρεσιών αυτών, οι μη προερχόμενοι εκ μονίμων στελεχών.

β) Ός ανάπηροι και Θύματα Πολέμου, οι έν τοις άρθροις 1 και 2 του Α. Ν. 1324)49 «περί προστασίας και άποκαταστάσεως των άναπήρων πολέμου όπλιτών και Θυμάτων Πολέμου» άναφερόμενοι, περιλαμβανομένων εις τά Θύματα Πολέμου υπό τους αυτός όρους και προϋποθέσεις και των μελών των έσθρακικών οικογενειών των μονίμων και εφένδρων Αξιωματικών φονευθέντων, θανόντων εκ κακουχιών του πολέμου ή έξχαρισθέντων έν πολέμω. Νοούνται ώσαύτως ως τοιούτοι και οι κατά τον Α.Ν. 1855)51 «περί συνταξιοδότησεως των Έλλήνων πολιτών των παθόντων εις μάχην κατά του έχθρου» συνταξιοδοτούμενοι.

γ) Ός πολεμιστάς οι θεωρούμενοι τοιούτοι κατά τας διατάξεις :

ι) Του Α. Ν. της 28)31 Οκτωβρίου 1935 «περί προστασίας Εφένδρων Παλαιών Πολεμιστών» ως ούτος έτροποποιήθη διά του Α. Ν. 244)1936 «περί τροποποιήσεως κλπ. και μεταγενεστέρως.

ii) Του άρθρου 9 του Ν. Δ. 1799)1942 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του ύπ' αριθ. 1040)1942 Ν. Δ. κ.λ.π.» και

iii) Του Ν.Δ. 1836)1951 «περί τροποποιήσεως και κωδικοποιήσεως της Νομοθεσίας περί προστασίας άπολυομένων εκ των τάξεων του Στρατού κλπ.» ως ούτος έτροποποιήθη μεταγενεστέρως.

δ) Ός άγωνιστάς Εθνικής Αντιστάσεως, τά μέλη των κατά τά άρθρα 1, 2 και 3 του Α. Ν. 971)49 «περί άπονομής ήδικών άμειβών εις τας Εθνικάς άνταρτικας ομάδας και Εθνικάς Οργανώσεις έσωτερικής άντιστάσεως» έθνικών Άνταρτικών Ομάδων, Εθνικών Οργανώσεων Πληροφοριών και δολιοφθοράς και Εθνικών Οργανώσεων Έσωτερικού, ως και τά έν ζωή εύρισκόμενα πρότωπα περί των τού άρθρου 10. παρ. 4 του αυτού Α.Ν. 971)49.

Έν περιπτώσει τυροής πλειόνων εκ των άνωτέρω ιδιοτήτων έν τω αύτω πρόσωπώ, τοϋτο δικαιούται κατ' έπιλογήν μόνον των εις την μίχν έξ αυτών άναγνωριζομένων εύεργετημάτων.

2. Η ιδιότης των έν τή προηγούμενη παραγράφω άναφερομένων άποδεικνύεται :

α) Των εφένδρων Αξιωματικών, έξ άντιγράφου Φύλλου Μητρώου του οικείου Στρατολογικού Γραφείου.

β) Των άναπήρων και Θυμάτων Πολέμου, διά του διπλώματος της πολεμικής συντάξεως.

γ) Των πολεμιστών, διά θεακίως της άρμοδίας ύπηρεσίας του Υπουργείου Εθνικής Αμύνης.

δ) Των άγωνιστών Εθνικής Αντιστάσεως, διά θεακίως της άρμοδίας ύπηρεσίας Γενικού Επτελείου Στρατού.

3. Τά περί των ή προηγούμενη παράγραφος άποδεικτικά έγγραφα εκδίδονται άτελώς.

4. Επί ίσοις όροις ή ιδιότης του πολεμιστού και άγωνιστού Εθνικής Αντιστάσεως υπό την άνωτέρω έννοιαν, λογίζεται ως ιδιαίτερον προσόν διά πάσαν περίπτωση και βαρύνει έξ ολοκλήρου επί πάσης ενεργείας και αποφάσεως άφορώσης αίτημα τούτου.

Άρθρον 2.

Εισαγωγή εις Στρατιωτικάς Σχολάς.

1. Από της ισχύος του παρόντος Ν. Δ. εις τας Παρ-γωνικάς Σχολάς Αξιωματικών και Υπαξιωματικών των τριών Κλάδων των Ενόπλων Δυνάμεων, Αιμενικού Σώματος και Σωμάτων Ατφελείας εισάγονται εις ποσοστόν 40%)ο εκ των υπολοίπων έπιτυχόντων του διά της προκηρύξεως καθοριζομένου αριθμού, α) 25%)ο τά τέκνα ή άδελφοί άνα-

πύρων και θυμάτων πολέμου, β) 15 ο) οί καταγόμενοι εκ Βορείου Ηπείρου και εκ παραμεθωρίων περιοχών, καθορίζομένων τούτων δι' αποφάσεως του Υπουργού Εθνικής Αμύνης δημοσιευμένης εις Φ.Ε.Κ. και εκδιδομένης εφ' άπαξ.

Η εισαγωγή των άνωτέρω εις τας Σχολάς γίνεται βάσει της μεταξύ των σειράς επιτυχίας άνευ διακρίσεως κατηγορίας.

Όσάκις ο αριθμός των επιτυχόντων εκ μιās των άνω κατηγοριών δεν καλύπτει όλόκληρον τὸ ὡς άνω καθοριζόμενον δι' αὐτὴν ποσοστόν, τούτο συμπληρῶνται εκ του πλεονάζοντος αριθμοῦ επιτυχόντων τῆς άλλης κατηγορίας.

2. Διὰ τῆς προκηρύξεως τοῦ διαγωνισμοῦ καθορίζονται τὰ ἀποδεικτικά τῆς ιδιότητος τῶν ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ἀναφερομένων.

*Άρθρον 3.

Νοσηλευτική περίθαλψις τραυματιῶν πολέμου.

1. Τραυματίζαται πολέμου μὴ ὑπαχόμενοι εἰς τὰς διατάξεις τῶν άρθρων 46 ἕως 50 τοῦ Α. Ν. 1324)1949 δικαιούνται ὅπως νοσηλεύωνται δωρεάν εἰς Στρατιωτικά, Κρατικά, Δημοτικά καὶ Κοινοτικά Νοσοκομεῖα ἐν περιπτώσει ἐπιδεινώσεως τῆς ὑγείνης των καταστάσεως εκ τοῦ τραύματος καὶ ἐφ' ὅσον δὲν τυγχάνουσι νοσηλευτικῆς περιθάλψεως ὑπὸ Ἀσφαλιστικοῦ Ὁργανισμοῦ.

Ὡς τραύματα θεωροῦνται καὶ τὰ κρουπαγήματα.

2. Ἡ ὡς άνω νοσηλεία παρέχεται: άνευ τοῦ ὅρου τῆς ἀπορίας ἐπὶ τῇ ἐπιδείξει ἐπισήμου ἀντιγράφου Φύλλου Μητρώου τοῦ οἰκείου Στρατελογικοῦ Γραφείου, ἐξ οὗ ἐμφαίνεται ὁ τραυματισμός καὶ μετὰ προηγουμένην γνωμάτευσιν ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοῦ ἱατροῦ, τεθεωρημένην ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τῆς Μονάδος αὐτοῦ ἢ μετὰ τοιαύτην τοῦ Νομάρτου.

*Άρθρον 4.

Διευκολύνσεις πρὸς Οἶκοδ. Συνεταιρισμούς.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ὅπως δι' ἀποφάσεων του διαθέτῃ εἰς Οἶκοδ. Συνεταιρισμούς Πολεμιστῶν, Ἀγωνιστῶν Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως, Ἐφεδρῶν Ἀξιωματικῶν καὶ Θυμάτων Πολέμου τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν διάνοξιν καὶ κατασκευὴν ὁδῶν καὶ διαμόρφωσιν κοινοχρήστων χώρων μηχανήματα, εκ τῶν χρησιμοποιουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ἀνασυγκροτήσεως, ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελε παρακωλυθῇ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων τούτων.

Διὰ τῶν αὐτῶν ἀποφάσεων καθορίζονται οἱ λοιποὶ ὅροι τῆς διαθέσεως, ὡς καὶ τὸ καταδλητέον μίσθωμα, ὅπερ δὲν δύναται νὰ εἶναι: ἀνώτερον τοῦ ἐνὸς τετάρτου τοῦ ἀγοραίου τοιούτου.

*Άρθρον 5.

Γεωργική καὶ κτηνοτροφικὴ ἀποκατάστασις.

Αἱ διατάξεις τῶν άρθρων 4—9 τοῦ Α. Ν. 1324)49 «περὶ προστασίας καὶ ἀποκαταστάσεως τῶν ἀναπήρων πολέμου ὀπλιτῶν καὶ θυμάτων πολέμου» ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ διὰ τοὺς πολεμιστάς, ἀγωνιστάς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως καὶ Ἐφεδρῶν Ἀξιωματικούς, προτιμωμένων τῶν ἐξ αὐτῶν τραυματιῶν, κατόπιν κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Ἀμύνης, Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας, ἐκδιδομένων μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἀναπήρων καὶ θυμάτων κατὰ περιοχὰς Νομῶν, τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου Νομάρχου.

*Άρθρον 6.

Διευκολύνσεις πρὸς ἐξόφλησιν ὀφειλῶν.

1. Δημόσιοι πολιτικοὶ ὑπάλληλοι, μὴ ὑποστάντες τὰς κεκαυονισμένας κρατήσεις ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου οὕτινος τυγχάνουσι μέτοχοι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκπληρώσεως ἐφεδρικής στρατιωτικῆς τῶν ὑποχρεώσεως ὡς ἐφεδρῶν ἀξιωματικῶν ἢ ὀπλιτῶν, ὡς μὴ μισθοδοτούμενοι παρὰ τῆς πολιτικῆς ὑπηρεσίας των ἀλλ' ὑπὸ τῆς στρατιωτικῆς τοιαύτης, δικαιούνται ὅπως ἐντὸς προθεσμίας πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Ν. Δ., καταβάλλωσιν ἀτόκως τμηματικῶς τὰς πρὸς τὰ οἰκεία Μετοχικὰ Ταμεία ὡς άνω ὅσει λάς των πρὸς ἀναγνώρισιν τῶν ἑνα τι τῶν Ταμείων τούτων δικαιωμάτων αὐτῶν.

2. Ἡ προθεσμία ἐξόφλησεως ὀφειλῶν τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Ν. Δ. προσώπων πρὸς τὴν Ὑπηρεσίαν Διαχειρίσεως Ἀνταλλαξίμου Μουσουλμανικῆς Περιουσίας καθορίζεται δι' ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένης ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν.

*Άρθρον 7.

Διευκολύνσεις διὰ θερινὰς κατασκηνώσεις.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἢ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐξουσιοδοτούμενους διοικητάς Μεγάλων Μονάδων καὶ Ἀνεξαρτήτων τοιούτων, ὅπως εκ τῶν παρ' αὐταῖς διαθεσίμων ἐν χρήσει εἰδῶν ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας στρατοπέδων καὶ μεταφορικῶν μέσων, χορηγῶσιν ἐπὶ χρησιδανείῳ εἰς Ὁργανώσεις Ἐφεδρῶν Ἀξιωματικῶν, Πολεμιστῶν καὶ Ἀγωνιστῶν Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως καὶ Ἀναπήρων καὶ Θυμάτων Πολέμου τὰ ἀναγκαῖα τοιαῦτα πρὸς λειτουργίαν θερινῶν κατασκηνώσεων διὰ τὰς οἰκογενείας των καὶ τὴν μεταφορὰν αὐτῶν.

*Άρθρον 8.

Προαγωγαί.

1. Ἐφεδροὶ λοχαγοὶ πάντων τῶν Ὀπλων, Σωμάτων καὶ Ὑπηρεσιῶν τοῦ Στρατοῦ Ἑλλᾶς, δύνανται νὰ προαχθῶσιν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ταγματάρχου ἐφ' ὅτον ἔχουσιν ἐξαίρετον ἐθνικὴν, στρατιωτικὴν καὶ κοινωνικὴν θράσιν καὶ δὲν ἔχουσι καταληφθῇ ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας εἰς τὸν βαθμὸν τούτον, οὐδὲ ἔχουσι ἡλικίαν κατωτέραν τῶν 40 ἐτῶν. Ἡ προαγωγή ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 41 τοῦ Α.Ν. 833)37 «περὶ στελεχῶν ἐφεδρῶν ἀξιωματικῶν τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ».

2. Ἡ ὑπὸ τοῦ άρθρου 38 παραγρ. 1 (β) καὶ 2 (β) τοῦ Α. Ν. 833)37 προβλεπομένη περίοδος ἀσκήσεων δὲν ἀπαιτεῖται διὰ τοὺς ἔχοντας πολεμικὴν θράσιν κατὰ τὸν πόλεμον 1940—45, τὸν ἀντισυμμοριακὸν ἀγῶνα καὶ ἐν Κορέᾳ.

3. Ἐφεδροὶ κατ' ἀπονομὴν Στρατιωτικοί, Δικαστικοὶ Σύμβουλοι μετασχόντες α) τῶν κατὰ τὸ ψήφισμα Γ)1946 συσταθέντων ἐκτάκτων Στρατοδικείων ὡς Πρόεδροι ἢ Βασιλικοὶ Ἐπίτροποι αὐτῶν καὶ β) τοῦ Ἐκστρατευτικοῦ Σώματος Κορέας, ἀιτηροῦσι καὶ ἐν ἐφεδρείᾳ τὸν ἀπονεμηθέντα αὐτοῖς βαθμὸν διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης, μετ' ἀπόφασιν Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης εκ τῶν Προέδρου καὶ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης περὶ τοῦ εὐδοκίμου τῆς ὑπηρεσίας των.

Αἱ ἀναγκαῖαι λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς άνω διατάξεως καθορίζονται διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

*Άρθρον 9.

Σήματα Ἐφεδρῶν Ἀξιωματικῶν καὶ ταυτότητες.

1. Κυροῦται ἀφ' ἧς ἐξεδόθη ἡ κάτωθι πρᾶξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
Πρᾶξις 22 τῆς 16 Ἰανουαρίου 1959
ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαθὼν ὑπ' ὅψιν εἰσήγησιν τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ὑπουργοῦ ὅπως οἱ ἐφεδροὶ ἐξ ἐφεδρῶν Ἀξιωματικοὶ καὶ Ἀνθυπασπισταὶ φέρωσιν ἐν τῇ πολιτικῇ περιβολῇ αὐτῶν κατὰ τὰς Δημοσίας ἐμφανίσεις των διακριτικὸν σῆμα τῆς ιδιότητος τῶν ταύτης, ἐφοδιαζόμενοι καὶ δι' εἰδικῆς ταυτότητος ἐκδιδομένης παρὰ τῆς Ὑπηρεσίας Ἐφεδρῶν, ἀποφασίζε:

1. Ἐγκρίνει ὅπως ἅπαντες οἱ ἐξ ἐφεδρῶν προερχόμενοι Ἐφεδροὶ Ἀξιωματικοὶ καὶ Ἀνθυπασπισταὶ καὶ τῶν τριῶν Κλάδων τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, φέρωσιν ἐν τῇ πολιτικῇ περιβολῇ των κατὰ τὰς δημοσίας αὐτῶν ἐμφανίσεις διακριτικὸν σῆμα, χορηγούμενον αὐτοῖς ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Ἐφεδρῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης. Οἱ εκ τούτων ὑπηρετήσαντες ἐν πολεμικῇ περιόδῳ ἢ κατὰ τὸν συμμοριτοπόλεμον ἢ εἰς ἐκστρατευτικὰ σώματα εἴτε ὡς βαθμοφόροι εἴτε ὡς ὀπλίται φέρουσιν ἐπὶ τοῦ σήματος ἰδιαιτερον διακριτικόν.

2. Έγκρίνεται όπως χορηγηθώσιν εις τους ανωτέρω ειδικαί ταυτότητες περί της ιδιότητος των ως Έφédρων Αξιωματικών ή Ανθυπασιστών, εκδιδόμενα: υπό της αὐτῆς ως ἄνω Υπηρεσίας.

3. Έγκρίνεται όπως ο τύπος του σήματος του ιδιαίτερου διακριτικού και της ταυτότητος καθορίζωνται διά διαταγῆς του ἐπὶ της Ἑθνικῆς Ἀμύνης Υπουργοῦ, ἡ δὲ δαπάνη αὐτῶν βαρύνῃ τοὺς δικαιούχους.

Έκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 22 παρῶσαν πράξιν του δημοσιευθεσμένην διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ κυρωθεσμένην διὰ Νόμου, μερίμνη τοῦ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Ἀμύνης Υπουργοῦ.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Ἀντιπρόεδρος Τὰ Μέλη

2. Ἰδιαίτερον σῆμα χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ Υπουργείου Ἑθνικῆς Ἀμύνης (Υπηρεσία Ἐφédρων) εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος πολεμιστάς, τραυματίας πολέμου καὶ εἰς τὰ θύματα πολέμου. Ὡσαύτως ἰδιαίτερον σῆμα χορηγεῖται καὶ εἰς τοὺς μετασχόντας τοῦ Ἐκστρατευτικοῦ Σώματος Κορέας μονίμους καὶ ἐφédρους ἀξιωματικούς καὶ ὁπλίτας.

Ὁ τύπος αὐτῶν καὶ αἱ διατυπώσεις χορηγήσεως των καθορίζονται διὰ Διαταγῆς τοῦ Υπουργοῦ Ἑθνικῆς Ἀμύνης.

Ἄρθρον 10.

Ἐποπτεία Σωματείων καὶ προσόντα διοικούντων.

1. Ἀνωτέρα Ἐποπτικὴ Ἀρχὴ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος καὶ τῆς ἐιδικῆς περὶ Σωματείων νομοθεσίας λειτουργούντων καὶ συνιστωμένων Σωματείων, ὧν μέλη εἶναι ἀποκλειστικῶς ἐφédροι ἀξιωματικοὶ ἢ ὁπλίται: ἐν γένει, σκοπὸς δὲ τῶν Σωματείων τούτων ἡ προστασία καὶ προαγωγή τῶν οικονομικῶν ἢ ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων τῶν μελῶν των ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ ἐφédρου ἀξιωματικοῦ ἢ ὁπλίτου, εἶναι τὸ Υπουργεῖον Ἑθνικῆς Ἀμύνης.

2. Οἱ διοικούντες τὰ περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος Σωματεία, πλὴν τῶν ὑπὸ τῆς κειμένης νομοθεσίας προβλεπομένων προσόντων δέον ὥπως μὴ ἔχωσι στερηθῇ τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων των καθολικῶς ἢ μερικῶς, διαρκῶς ἢ προσωρικῶς καὶ μὴ ἔχωσι καταδικασθῇ εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν ἢ εἰς οἰανδήποτε τοιαύτην ἐπὶ κλοπῇ, ὑπεξαίρεσει, ἀπάτῃ, πλαστογραφίᾳ, ἐκβίασει, ἀπιστίᾳ κοινῇ ἐν ὑπηρεσίᾳ ἢ δικηγόρου, ψευδῇ καταμνήσει, συκοφαντικῇ δυσφημίᾳ, ἀνυποταξίᾳ καὶ λιποταξίᾳ ἢ ἐπὶ ἐγκλήματι: στροφόμενῳ κατὰ τῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους, τοῦ Στρατεύματος ἢ τοῦ Κοινωνικοῦ Καθεστώτος ἢ κατὰ τῶν ἡθῶν.

3. Ἡ χάρις μετ' ἄρσεως τῶν συνεπειῶν τῆς καταδίκης δὲν αἶρει τὴν ἀνικανότητα ἐκλογῆς ὡς μέλους τῆς Διοικήσεως τῶν Σωματείων.

4. Οἱ μετέχοντες καὶ οἱ διοικούντες Σωματεία Πολεμιστῶν ἢ Τραυματιῶν ἢ Ἀναπήρων καὶ ἐν γένει Ἐφédρων Ἀξιωματικῶν ἢ Ὀπλιτῶν ἀπολαύοντων ἐιδικῆς νομοθετικῆς προστασίας, δέον ἀπαραιτήτως νὰ ἔχωσι τὴν ιδιότητα τοῦ προστατευομένου προσώπου.

Ἄρθρον 11.

1. Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ ἁρθρου 7 τοῦ Α. Ν. 971)49 ὡς οὗτος νῦν ἰσχύει καὶ κατὰ τὴν καθοριζομένην ὑπὸ τούτου διαδικασίαν δύναται νὰ προβαίνειν αὐτεπαγγέλτως ἢ τῇ αἰτήσεϊ τῶν ἐνδιαφερομένων, ὑποβαλλομένη ἐντὸς ἑξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ., εἰς τὰς κάτωθι ἐνεργείας:

α) Νὰ ἐγγράφῃ εἰς συμπληρωματικούς πίνακας ἀγωνιστῶν ἑθνικῆς ἀντιστάσεως ἄτομα πεσόντα ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντος ἢ καὶ ζῶντα, ἐφ' ὅσον ἤθελε βεβαιωθῇ ἐξ ἐπισήμων στοιχείων ἢ ἐνόρκου διοικητικῆς ἐξετάσεως, ὅτι: ταῦτα καίπερ πληροῦντα τὰς προϋποθέσεις τοῦ νόμου δὲν συμπεριελήφθησαν εἰς τὰς ὑπὸ τῶν ὁργανώσεων ὑποβληθείσας καταστάσεις ἐκ παραδρομῆς ἢ δι' ἄλλην τινὸ σοβαρὰν αἰτίαν.

β) Νὰ διαγράψῃ ἐκ τῶν κεκρωμένων πινάκων ἀγωνιστῶν, διὰ συμπληρωματικῶν τοιούτων καὶ μετὰ προηγουμένην

πρόσκλησιν αὐτῶν πρὸς ἐγγράφον ἢ προφορικὴν ἀκρόασιν, ἄτομα, διὰ τὰ ὅποια ἀποδεικνύεται ὅτι δὲν ὑπῆρέτησαν εἰς τὰς οἰκείας ὁργανώσεις ἢ ὅτι δὲν συγκεντροῦσι τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενας προϋποθέσεις ἀναγνωρίσεως των.

γ) Νὰ ἐπανεξετάσῃ περιπτώσεις ἀτόμων ἅτινα λόγω ἐσφαλμένων στοιχείων δὲν περιελήφθησαν εἰς τοὺς πίνακας ἀναγνωρισθέντων ἀγωνιστῶν καὶ νὰ ἐξετάσῃ ἐκκρεμείας τοιαύτας ἐφ' ὧν ἐετάρχησαν διαπιστώσεις στοιχείων, ἀποσχίζῃ δὲ ἀναλόγως κατὰ τὸν ἄνω νόμον.

2. Ἡ τελευταία περίοδος τῆς παρ. 3 τοῦ ἁρθρου 7 τοῦ Α. Ν. 971)49, ὡς ἡ παράγρ. αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ Α. Ν. 1919)51 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ διὰ τοῦ Ν.Δ. 1104)49 κυρωθέντος Α. Ν. 971)49 κλπ.» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Ἀρχηγοὶ ἐν ἐλλείψει δὲ τούτων ἐν τῶν μελῶν ἐξ ἐκάστης Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον διαμένουσιν ἐν Ἀθήναις καὶ ἔχουσιν γνωστοποιήσει τὴν διεύθυνσιν τῆς κατοικίας των εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν, καλοῦνται παρὰ ταύτης εἰς τὰς συνεδριάσεις καθ' ἃς κρίνονται: ἀγωνισταὶ τῶν Ὁμάδων ἢ τῶν Ὁργανώσεων των, πρὸς παροχὴν ἐξηγήσεων καὶ πληροφοριῶν, ἢ μὴ παράστασις των ὅμως δὲν κωλύει τὴν πρόδον των ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, προκειμένου δὲ περὶ κρίσεως των ἐν Κρήτῃ ὁργανώσεων καὶ ἀγωνιστῶν Ἑθνικῆς Ἀντιστάσεως τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς μετέχει μετὰ δικαιώματος ψήφου ὁ κατὰ περίοδον τῆς κατοχῆς διατελέσας Κυβερνητικὸς Ἀντιπρόσωπος ἐν Κρήτῃ ἐφ' ὅσον προσκαλούμενος ἤθελε προέλθει. Εἰς περίπτωσιν θανάτου Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ Ἑθνικῶν Ἀνταρτικῶν Ὁμάδων αἱ κατὰ τὸν Α. Ν. 971)1949 ἀρμοδιότητες αὐτοῦ μεταβιβάζονται εἰς πενταμελῆ ἐπιτροπὴν ὀριζομένην ὑπὸ τοῦ Υπουργοῦ Ἑθνικῆς Ἀμύνης, τῇ προτάσει τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου, ἐκ των βαθυμύχων των Ὁμάδων των ἐπιδειξαμένων τὴν μᾶλλον ἀξιόλογον δράσιν».

3. Μετὰ παρέλευσιν δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ. λήγει ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀρμοδιότης τῆς Ἐπιτροπῆς ὡς καὶ αἱ προθεσμίαι ἐκδόσεως των ἀντιστοιχῶν, κατὰ τὸν ὡς ἄνω νόμον, πράξεων τῆς Διοικήσεως.

4. Ἡθικαὶ ἀμοιβαὶ ἀπονειμθηθεῖσαι εἰς ἀγωνιστάς φονευθέντας ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ, τραυματισθέντας, φυλακισθέντας ἢ ἀχθέντας εἰς ὁμηρίαν ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντος, ἀποτελοῦν προτάσεις ὑποχρεωτικὰς διὰ τὴν Ἐπιτροπὴν ἐφ' ὅσον ὑφίσταται βεβαίωσις τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ περὶ τῶν συνθηκῶν ὑφ' ἃς ἔλαβον χώραν τὰ γεγονότα ταῦτα.

5. Βασιλικά Διατάγματα καὶ ἀποφάσεις περὶ ἀναγνωρίσεως ἑθνικῶν ἀνταρτικῶν ὁμάδων, ἑθνικῶν ὁργανώσεων, ἀρχηγῶν καὶ μελῶν Διοικουσῶν Ἐπιτροπῶν, Ὁπλαρχηγῶν καὶ μελῶν τούτων, πληροῦντα κατὰ τὰ λοιπὰ τοὺς ὅρους καὶ τὰς προϋποθέσεις τοῦ Α. Ν. 971)49 ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ἐκδοθέντα δὲ μετὰ τὴν λήξιν των προθεσμιῶν των ἁρθρων 7 καὶ 8 αὐτοῦ καὶ των παρατευνασῶν ταύτας διατάξεων τοῦ Α. Ν. 1104)49 τοῦ Α. Ν. 1919)1951 καὶ τοῦ Ν. 2272)52 κυροῦνται ἀφ' ἧς ἐξεδόθησαν.

6. Ὁργανώσεις Ἑθνικῆς Ἀντιστάσεως δράσασαι ἐν Δωδεκανήσῳ μέχρι τῆς προσαρτήσεως αὐτῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὡς καὶ τὰ μέλη τούτων ἀναγνωρίζομεναι κατὰ τὰ κατωτέρω, ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Α. Ν. 971)49 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως. Διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδομένου ἐφ' ἀπαξ τῇ προτάσει τοῦ Υπουργικοῦ Συμβουλίου, καθορίζονται οἱ ὅροι καὶ ἡ διαδικασία τῆς ἀναγνωρίσεως των ἄνω Ὁργανώσεων καὶ των μελῶν αὐτῶν, ἢ προθεσμία ὑποβολῆς σχετικῶν αἰτήσεων καὶ δικαιολογητικῶν ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια.

7. Ἡ ἀληθὴς ἐνοια-τῆς παρ. 3 τοῦ ἁρθρου 9 τοῦ Α. Ν. 971)49 εἶναι ὅτι οἱ Ἀρχηγοί, τὰ Μέλη των Διοικουσῶν Ἐπιτροπῶν των Ἑθνικῶν Ὁργανώσεων Πληροφοριῶν καὶ Δολιοφθορᾶς ὡς καὶ τὰ Μέλη των Διοικουσῶν Ἐπιτροπῶν των Ἑθνικῶν Ὁργανώσεων Ἐσωτερικοῦ ἀπολαμβάνουν πάντων των κατὰ τὴν ἐκάστοτε ἰσχύοντων Νομοθεσίαν ἀναγνω-

ριζομένων ευεργετημάτων υπέρ των αντιστοιχών κατηγοριών των πολεμιστών του πολέμου 1940—1941 και της Μ. Α. νατολής πλην των συνταξιοδοτικών τοιούτων.

Άρθρον 12.

Απονέμεται ο βαθμός του εφέδρου ανθυπολοχαγού και άφ' ης απέλυθησαν εκ των τάξεων του στρατού, μετά σύμφωνον γνώμην του Συμβουλίου Προαγωγών Στρατού Εηράς ύπ' άριθ. 2, εις τούς με τον βαθμόν του λοχίου ή έπιλοχίου άποστρατευθέντας με την λήξιν του πολέμου 1940—41 και κατατάγέντας εις τας έθνικάς άνταρτικάς ομάδας (Άν. Νόμος 971)49), άφ' όσον ούτοι φοιτήσαντες εις την ίδρυείταν υπό των έθνικών άνταρτικών ομάδων Σχολήν Εφέδρων Αξιωματικών ώνομάσθησαν εν συνεχεία, μετά την άποφοίτησίν των, Έφεδροι Ανθυπολοχαγοί, διαλυθειών δέ των ομάδων τούτων, ύπηρέτησαν εις τον Έθνικόν Στρατόν κατά την περίοδον του συμμοριτοπολέμου τουλάχιστον επί μίαν διετίαν.

Διά την άπονομήν της ως άνω τιμητικής διακρίσεως άπαραίτητος συγχάνει ή προσαγωγή αντιγράφου Φύλλου Στρατιωτικών Μεταβολών του οικείου Στρατολογικού Γραφείου, ως και πιστοποιητικού εκδιδόμενου παρά της άρμοδίας Υπηρεσίας του Γενικού Έπιτελείου Στρατού.

Άρθρον 13.

1.Κυροῦνται άφ' ης έξεδόθησαν αί κάτωθι πράξεις του Υπουργικού Συμβουλίου :

Α'.

Πράξις 135 τής 17ης Οκτωβρίου 1959.

Περὶ έγκρίσεως άγοράς υπό του Ταμείου Έθνικής Αμύνης του εν Μεθάνοις Ξενοδοχείου «ΖΑΧΑΡΑΤΟΥ»

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Έχον ύπ' όψιν :

α) Τά άρθρα 51 και 52 του Α.Ν. 2324)49 «περι προστασίας και άποκαταστάσεως των Αναπήρων Πολέμου Όπλιτών και Ομάτων Πολέμου», κυρωθέντος δια του Νόμου 1487)1950.

β) Τό Ν.Δ. 3412)55 «περι Ταμείου Έθνικής Αμύνης».

γ) Σχετικήν προσφοράν των ιδιοκτητών του Ξενοδοχείου «ΖΑΧΑΡΑΤΟΣ» Μεθάνων.

δ) Πρακτικά Έπιτροπών συγκροτηθεισών προς τούτο έξ ών έμφαίνεται άφ' ένός ή καταλληλότης του Ξενοδοχείου τούτου δια Κέντρον Λουτροθεραπείας και άφ' έτέρου ότι ή αξία του είναι μεγαλυτέρα της προσφοράς.

ε) Τό γεγονός ότι δια της άγοράς του άνωτέρω Ξενοδοχείου θά εξοικονομηθώσι σημαντικά ποσά κατ' έτος δια την Λουτροθεραπείαν των Αναπήρων Πολέμου,

Έ γ κ ρ ί ν ε ι

1) Την υπό του Ταμείου Έθνικής Αμύνης (Τ.Ε.Θ.Α.) άγοράν του Ξενοδοχείου «ΖΑΧΑΡΑΤΟΣ» εν Μεθάνοις μετά όλουκλήρου του έξοπλισμού του, άντι ποσού δραχμών τεσσάρων εκατομμυρίων διακοσίων χιλιάδων (4.200.000), καταβλητέον εις πέντε (5) ετησίαις δόσεις, τής πρώτης καταβλητέας άμα τή ύπογραφή των συμβολαίων, των δέ λοιπών μέχρι τής 31 Μαρτίου έκάστου έτους.

2) Διά την υπό του Τ.Ε.Θ.Α. έξόφλησιν των δόσεων τούτων θά έγγραφηται εις τον προϋπολογισμόν του Γενικού Έπιτελείου Στρατού (Γ.Ε.Σ.) Δ)σεως Αναπήρων, υπό τó Κεφάλαιον «Λουτροθεραπείας Αναπήρων» και υπό ίδιον άρθρον, επί δετίαν από του έτους 1959, πίστωσης δι' έπιχορήγησιν τούτου εκ δραχμών οκτακοσίων τεσσαράκοντα χιλιάδων (840.000).

3) Η πίστωση αύτη ως και πάσα άλλη αναγκαύσα δια την αντιμετώπισιν δαπανών προκαλουμένων εκ της άγοράς του εν λόγω Ξενοδοχείου, θά κείται εντός του καθοριζόμενου έκαστοτε κατά οικονομικόν έτος ύψους δαπανών του Υπουργείου Έθνικής Αμύνης άποκλειομένης τής διαθέσεως του αναγκαίου ποσού εκ του άποθεματικού.

Έκδόσαν προς τούτο την ύπ' άριθ. 135 προῦσα πράξιν του κυρωθησομένην νομοθετικώς μερίμνη των Υπουργών Οικονομικών και Έθνικής Αμύνης.

Ο Πρόεδρος

Τά Μέλη

Β'

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Συνεδρίασις

Πράξις 64.

Έν Αθήναις τή 12 Απριλίου 1960

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβόν ύπ' όψιν :

α) Τας διατάξεις του Ν. 5127)1931.

β) Τό ύπ' άριθ. 754.2)66)519719)7.4.60 έγγραφον του κ. Υφυπουργού Έθνικής Αμύνης και

γ) Την ύπ' άριθ. 135)1959 πράξιν του Υπουργικού Συμβουλίου, άποφασίζει :

Έγκρίνει την έκδοσιν προσωρινού χρηματικού εντάλματος δραχμών έννεακοσίων τεσσαράκοντα χιλιάδων (940.000) δια την πληρωμήν εις τούς ιδιοκτήτας του Ξενοδοχείου «Ζαχαράτος» εν Μεθάνοις άγορασθησομένου υπό του Ταμείου Έθνικής Αμύνης τής α' ετησίαις δόσεως και των έξόδων άτινα αναγκαιοῦσι προς αντιμετώπισιν των εκ της άγοράς του Ξενοδοχείου προκαλουμένων λοιπών δαπανών (κρατήσεις, συμβολαιογραφικά κλπ.). Τό ένταλμα εκδοθήσεται υπό του Υπουργού Έθνικής Αμύνης κατά τας διατάξεις του Ν. 5127)1931.

Η έκδοσις του άνωτέρω προσωρινού χρηματικού εντάλματος γενήσεται επ' όνόματι του Συν)ρχου Π. Δ. Κατσαρού Νικολάου, θά τακτοποιηθῇ δέ δια συμφηφιστικής έξοφλήσεως του έκδοθησομένου εν καιρώ τακτικού χρηματικού εντάλματος εις βάρος τής έγγραφησομένης ειδικής πιστώσεως εις τον Προϋπολογισμόν του Υπουργείου Έθνικής Αμύνης.

Προθεσμία άποδόσεως λογαριασμού όρίζεται ή 31.12.60.

Η παρούσα κυρωθήσεται νομοθετικώς μερίμνη του Υπουργού Έθνικής Αμύνης.

Ο Προεδρεύων Αντιπρόεδρος

Τά Μέλη

2. Η βάσει των άνω κυρουμένων πράξεων συναφθείσα σύμβασις άγοραπωλησίας του εν αύταις αναφερομένου ακινήτου, θεωρείται έγκυρος και ισχυρά από τής χρονολογίας ύπογραφής αύτης, ως και ή μεταγραφή του σχετικού συμβολαίου άφ' ης έγέγενετο.

Άρθρον 14.

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από τής δημοσιεύσεώς του εις την Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως.

Έν Κερκύρα τή 4 Αυγούστου 1960

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τ Α Μ Ε Λ Η

Ε. ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΣΙΤΣΑΣ, Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ, Κ. ΠΑΠΑΚΩΝ-ΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Α. ΔΕΡΤΙΑΝΗΣ, Ν. ΜΑΡΤΗΣ, Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Γ. ΘΕΜΕΛΗΣ, Δ. ΛΑΠΠΡΑΝΤΗΣ, Δ. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Έδωκώρη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Έν Αθήναις τή 8 Αυγούστου 1960

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4090

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας καὶ ἄλλων τινων ποινικῶν καὶ σωφρονιστικῶν διατάξεων.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 8 Ἰουλίου 1960 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσουμεν :

I. Τροποποιήσεις Ποινικοῦ Κώδικος

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 87 τοῦ Ποιν. Κώδικος ἀντικαθίσταται οὕτω :

« Ἄρθρον 87.

Ὑπολογισμὸς χρόνου προφυλακίσεως.

1. Ἐκ τῆς καταγνωσθείσης ποινῆς τῆς ἐλευθερίας, μετὰ τὸν ὀρισμὸν τῆς διαρκείας αὐτῆς, ἀφαιρεῖται ὁ χρόνος τῆς παρ' ἀνακριτικῆς ἀρχῆς οἰσodήποτε δικαιοδοσίας διαταχθείσης προφυλακίσεως τοῦ καταδικασθέντος, ὡς καὶ ὁ χρόνος κρατήσεως ἀπὸ τῆς συλλήψεως μέχρι τῆς προφυλακίσεως αὐτοῦ.

2. Ἐπὶ συρρεόντων καὶ συνεχδικαζομένων ἐγκλημάτων, ἐκ τῆς καταγνωσθείσης ἐπὶ τινὶ ἐξ αὐτῶν ποινῆς, ἀφαιρεῖται ὁ χρόνος τῆς ἐφ' οἷσodήποτε ἐξ αὐτῶν διαταχθείσης προφυλακίσεως ὡς καὶ ὁ κατὰ τὸ ἐδαφ. 1 τοῦ παρόντος χρόνος κρατήσεως καὶ ὅταν ἐτι διὰ τῆς ἀποφάσεως ἐκηρύχῃ ἀθώος τοῦ ἐγκλήματος δι' ὃ εἶχε προφυλακισθῇ ὁ καταδικασθείς.

3. Ἐπίσης ἀφαιρεῖται ὁ χρόνος τῆς ἐν Ψυχιατρείῳ παραμονῆς τοῦ κατηγορουμένου (ἄρθρ. 200 Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας).

4. Ὁ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως μέχρι τοῦ ἀμετακλήτου αὐτῆς χρόνος τῆς φυλακίσεως ἀφαιρεῖται ἀπὸ τῆς ποινῆς ὑπὸ τῆς ἐντεταλμένης τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων ἀρχῆς».

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 311 τοῦ Π.Κ. ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

« Ἐὰν ἡ σωματικὴ βλάβη ἔσῃ ὡς ἐπακλόουθον τὸν θάνατον τοῦ παθόντος, ἐπιβάλλεται κάθειρξις μέχρι δέκα ἐτῶν. Ἐὰν δὲ ὁ ὑπαίτιος ἐσκόπει θάρεϊαν σωματικὴν βλάβην αὐτοῦ, ἐπιβάλλεται κάθειρξις».

Ἄρθρον 3.

« Ἀκουσία ἀπαγωγῇ».

Τὸ ἄρθρον 327 τοῦ Π.Κ. ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

« 1. Ὁ ἐπὶ σκοπῷ γάμου ἢ ἀκολασίας ἀπάγων ἢ παρανόμως κατακρατῶν (ἄρθρ. 325) θῆλυ ἄνθρωπος ἢ πᾶσxon τῆς φρένας ἢ ἀνίκανον πρὸς ἀντίστασιν λόγῳ ἀπωλείας τῆς συνειδήσεως ἢ διανοητικῆς ἀτελείας ἢ δι' ἕτερον λόγον, τιμωρεῖται ἐὰν μὲν ἐπραξε τοῦτο ἐπὶ σκοπῷ γάμου, διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἐνὸς ἔτους, ἂν δὲ ἐπὶ σκοπῷ ἀκολασίας διὰ καθειρξέως μέχρι δέκα ἐτῶν».

2. Ἡ ποινικὴ δώξις χωρεῖ ἐπὶ ἐγκλήσει. Ἐὰν ὅμως ἡ τελεσθεῖσα πράξις ἐδημιούργησε σκάνδαλον ἢ διήγειρε τὴν κοινὴν περιέργειαν διώκεται αὐτεπαγγέλτως».

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ ἄρθρον 331 τοῦ Π.Κ. προστίθεται δεύτερον ἐδάφιο, ἔχον οὕτω :

« Ἡ ποινικὴ δώξις χωρεῖ μόνον ἐπὶ ἐγκλήσει».

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 344 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

« Ἐγκλησις »

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 336, 337, 338, 341 ὡς καὶ εἰς τὰς τῶν ἄρθρων 339, 342 καὶ 343 ὅταν τὸ παθὸν πρόσωπον εἶναι θῆλυ, ἡ ποινικὴ δώξις χωρεῖ ἐπὶ ἐγκλήσει.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ὅμως τῶν ἄρθρων 336, 337, 338 παρὰφρ. 1, 339 καὶ 343 δὲν ἀπαιτεῖται ἐγκλησις, ἐὰν ἡ τελεσθεῖσα πράξις ἐδημιούργησε σκάνδαλον ἢ διήγειρε τὴν κοινὴν περιέργειαν. Ἄν ἐξεδόθῃ παραπεμπτικὸν βούλευμα ἢ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 117 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν αὐτῶν ἄρθρων.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 341, ἐὰν ὁ ὑπαίτιος ἐτέλῃ γάμον μετὰ τῆς παθούσης, ποινικὴ δώξις χωρεῖ μόνον, ἀφ' οὗ προηγουμένως ὁ γάμος κηρυχθῇ ἄκυρος.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 349 τοῦ Π.Κ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

« Ἄρθρον 349.

Μαστροπεία.

1. Ὅστις ἐπὶ ἐξυπηρετήσεϊ ἄλλοτρίας ἀκολασίας προάγει πρὸς πορνείαν ἢ ἐξωθεῖ πρὸς διαφθορὰν ἀνήλικα πρόσωπα εἴτε ὑποβάλλει ἢ διευκολύνει τὴν πορνείαν ἢ διαφθορὰν ἀνηλίκων, ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελεν ὑπάρχει περίπτωσης βαρυτέρας ἀξιοποίνου πράξεως, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως ἐννέα μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

2. Ἡ ποινὴ ἐπιτείνεται εἰς φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐνὸς ἔτους καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἐὰν τὸ ἐγκλημα ἐπράχῃ ὑπὸ μίαν τῶν κάτωθι περιπτώσεων : α) κατὰ προσώπου νεωτέρου τῶν δέκα ἐξ ἐτῶν, β) δι' ἀπατηλῶν μέσων, γ) παρ' ἀνιότος ἐξ αἵματος ἢ κηδεστίας ἢ θετοῦ γονέως συζύγου ἐπιτρόπου ἢ παντὸς ἄλλου εἰς ὃν εἶναι διαπεπιστευμένος ὁ ἀνήλικος πρὸς ἀνατροφὴν, διδασκαλίαν, ἐποπτεῖαν ἢ φύλαξιν ἔστω καὶ προσωρινήν.

3. Ὁ κατ' ἐπάγγελμα ἢ ἐκ κερδοσκοπίας προάγων θῆλεα πρὸς πορνείαν τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον 18 μηνῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς».

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 350 τοῦ Π.Κ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

« Ἄρθρον 350.

Ἐκμετάλλευσις πορνῶν.

Πρόσωπον ἄρρεν διατρεφόμενον ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει παρὰ γυναικὸς κατ' ἐπάγγελμα πορνευομένης καὶ δι' ἐκμεταλλεύσεως τῶν τοιούτων ἀνηλίκων κερδῶν αὐτῆς, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως ἐξ μηνῶν μέχρι τριῶν (3) ἐτῶν».

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 351 τοῦ Π.Κ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

« Ἄρθρον 351.

Σωματεμπορία.

1. Ὅστις ἐπὶ ἐξυπηρετήσεϊ ἄλλοτρίας ἀκολασίας : α) προσλαμβάνει ἢ παρασύρει, ἔστω καὶ τῇ συναινέσει αὐτοῦ, θῆλυ ἀνήλικον πρὸς σκοπὸν πορνείας, β) διὰ βίας, ἀπατηλῶν μέσων, ἀπειλῶν, ἐπιβολῆς ἢ καταχρήσεως ἐξουσίας ἢ παντὸς ἄλλου ἐξαναγκαστικοῦ μέσου προσλαμβάνει ἢ παρασύρει θῆλυ ἀνήλικον πρὸς τὸν σκοπὸν πορνείας, γ) διὰ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω μέσων κατακρατεῖ παρὰ τὴν θέλησιν αὐτοῦ θῆλυ ἐν οἴκῳ ἀνοχῆς ἢ ἐξαναγκάζει αὐτὴν, ὅπως παραδοθῇ εἰς πορνείαν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως ἐνὸς ἔτους μέχρι τριῶν ἐτῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς, ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελε συντρέχει περίπτωσης βαρυτέρας ἀξιοποίνου πράξεως.

2. Ὁ ἀνωτέρω ὁρος τῆς φυλακίσεως ἐπιτείνεται μέχρι πέντε ἐτῶν, ἂν τὸ ἐγκλημα διεπράχῃ παρὰ τινος τῶν ἐν ἄρθρῳ 349 παρ. 2 στοιχ. γ' προσώπου.

3. Αἱ ποιναὶ αὗται ἐπιβάλλονται καὶ ἂν αἱ κατ' ἰδίαν πράξεις αἱ ἀπαρτίζουσai τὰ συστατικὰ στοιχεῖα τῶν ἄνω ἐγκλημάτων ἐξετελεσθῇσαν ἐν διαφόροις ἐπικρατείαις».

Π. Τροποποιήσεις Κώδικος

Ποινικῆς Δικονομίας

Ἄρθρον 9.

1. Εἰς τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Κ.Π.Δ., ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 3681)1957, προστίθενται περιπτώσεις ὑπ' ἀριθ. δ καὶ ε ἑχουσαι ὡς ἐξῆς:

α) Ἐπὶ τῆς προσωρινῆς ἀπολύσεως τοῦ κατηγορουμένου κατὰ τὰ ἄρθρα 292 ἐπ. καὶ 295 παρ. 1, ὡς καὶ περὶ παντὸς ἄλλου παρεμπιπτοντος ζητήματος τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ συμβουλίου τῶν ἐφετῶν.

ε) Ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς κατηγορίας κατὰ τὰ ἄρθρα 245 παρ. 2 καὶ 308 παρ. 3 εἰς πρῶτον καὶ τελευταῖον βελώνον.

2. Τὸ ἐδάφιον β' τῆς αὐτῆς παραγράφου τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Κ.Π.Δ. προστεθὲν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 3681)1957, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν συντίθεται ἐκ τριῶν ἐφετῶν α) ὅταν δικάζη τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν τριμελῶν πλημμελειοδικείων καὶ τῶν δικαστηρίων τῶν πρωτοδικῶν (ἄρθρον 116 παρ. 1) καὶ β) ὅταν δικάζη τὰ πλημμελήματα τῶν ἐν ἄρθρῳ 111 ἀριθ. 6, ὡς συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, προσώπων. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν συντίθεται ἐκ πέντε ἐφετῶν».

3. Ἡ παράγρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τοῦ Κ.Π.Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

α2. Ἀνεφίκτου οὐσῆς ἐξ οἰουδήποτε λόγου τῆς τοιαύτης συνθέσεως ἐπιτρέπεται ἡ ἀναπλήρωσις ἐν μὲν τῷ τριμελεῖ ἐφετεῖῳ (δικαστηρίῳ ἢ συμβουλίῳ) ἐνὸς μόνον, ἐν δὲ τῷ πενταμελεῖ δύο τὸ πλεον ἐφετῶν διὰ προέδρων πρωτοδικῶν ἢ ἐχόντων πενταετὴ τοῦλάχιστον ὑπηρεσίαν πλημμελειοδικῶν».

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Κ.Π.Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

Ἄρθρον 11.

Διαιρέσεις εἰς Τμήματα.

1. Ἐν τοῖς Ἐφετείοις Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης καὶ τοῖς Πρωτοδικείοις Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, καθορίζεται ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τῶν δικαστηρίων τούτων ὑποχρεωτικῶς, δι' ἐιδικοῦ κανονισμοῦ, ἐκδιδομένου ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαήμερου τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους καὶ ἐγκρινομένου ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, δικαιουμένου, μετὰ γνώμην τοῦ προέδρου καὶ εἰσαγγελέως τοῦ δικαστηρίου, καὶ νὰ τροποποιῇ τούτον, ἴδιον ποινικὸν τμήμα, ὀριζομένων τοῦ προέδρου καὶ τῶν δικαστῶν τούτου, ἀποκλειστικῶς εἰς αὐτὸ ἀσχοληθησάντων, δι' ὁλόκληρον τὸ ἐπόμενον ἔτος, καὶ τριῶν τὸ πλεον ἀναπληρωτῶν.

Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὀρισθῶσι μέλη τοῦ ποινικοῦ τμήματος οἱ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀναπληροῦντες τοὺς δικαστὰς πάρεδροι παρὰ πρωτοδικεῖῳ, εἰρηνοδίκαι ἢ πταισματοδίκαι.

2. Καθ' ἑκάστον δικαστικὸν ἔτος ἀντικαθίστανται ὑποχρεωτικῶς τὸ ἥμισυ μόνον τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὸ ποινικὸν τμήμα δικαστῶν, ἐν οὐδεμίᾳ ὁμῶς περιπτώσει ἐπιτρέπεται νὰ ὑπηρετήσῃ δικαστῆς τις ἐν αὐτῷ ὑπὲρ τὰ δύο ἔτη ἐν συνεχείᾳ, ἐφ' ὅσον ἑτέροι δικασταὶ ἐν τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ δὲν ὑπηρετήσαν ἐπὶ διετίαν συνεχῆ ἐν τῷ ποινικῷ τμήματι.

3. Τῶν ποινικῶν συνεδριάσεων τοῦ δικαστηρίου καὶ τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου μετέχουσιν ὑποχρεωτικῶς οἱ εἰς τὸ ποινικὸν τμήμα ἀνήκοντες. Δὲν θίγονται ἐντεῦθεν αἱ περὶ ἀναπληρώσεως κωλυομένων δικαστῶν διατάξεις τῶν ἄρθρων 5 παρ. 1 καὶ 9 παρ. 2 τοῦ παρόντος Κώδικος».

Ἄρθρον 11.

Τὸ ἄρθρον 106 τοῦ Κ.Π.Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Ἄρθρον 106.

Ὁμοίως ἐπὶ ὀρισμένων ἐγκλημάτων.

Ἐπὶ τῶν ἐγκλημάτων τῆς ἐκ προθέσεως ἀνθρωποκτονίας, τῆς ληστείας καὶ τῆς ἐκδίασεως. δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ πάντοτε ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 105 ἀποφάσει τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου μετὰ πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως. Ὁ κατηγορούμενος ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θὰ λαμβάνῃ γνώσιν τῶν ἐγγράφων εὐθὺς ὡς ὁ ἀνακριτὴς δηλώσῃ πρὸς αὐτὸν ὅτι ἐπεράτωσε τὴν ἀνάκρισιν. Δικαίῳται δὲ τότε νὰ προσταγᾷ πᾶν μέσον ὑπερασπίσεως καὶ νὰ προτείνῃ μάρτυρας, οὓς ὁ ἀνακριτὴς ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ, ἐὰν δ' ἔχῃ ἀντιρρήσεις, ὑποχρεοῦται νὰ προκαλέσῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου».

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 114 τοῦ Κ.Π.Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

Ἄρθρον 114.

Τοῦ μονομελοῦς Πλημμελειοδικείου

Τὸ μονομελὲς Πλημμελειοδικεῖον δικάζει:

Α') Τὰ πλημμελήματα, καθ' ὧν ὁ νόμος ἀπειλεῖ ποινὴν φυλακίσεως μέχρις ἐνὸς ἔτους ἢ χρηματικὴν οἰουδήποτε ποσού, ἐξαίρουμένων: α) τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν κακουργιοδικῶν καὶ ἐφετῶν καὶ τῶν συναφῶν πρὸς ταῦτα (ἄρθρ. 109—111 καὶ 128), β) τῶν πλημμελημάτων πλαστογραφίας, μοιχείας καὶ ἐγκαταλείψεως ἐγκυμονούσης. γ) τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου ἀνηλίκων καὶ δ) τῶν πραττομένων διὰ τοῦ τύπου.

Β') Τὰ εἰς βαθμὸν πλημμελήματος βασικὰ (ἐξαίρουμένου τοῦ ἐμπρησμοῦ) καὶ ἀγροτικὰ ἀδικήματα, καὶ

Γ') Τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Πταισματοδικείου, ὡς καὶ τῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδικείου κατὰ τὸ ἄρθρον 116 παράγραφος 1».

Ἄρθρον 13.

Εἰς τὸ ἄρθρον 116 Κ.Π.Δ. προστίθεται 3η παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

«3. Ἡ δι' οἰονδήποτε λόγον μὴ ἄμεσος ἐκδίκασις τοῦ ἐν τῷ ἀχροατηρίῳ πραχθέντος πλημμελήματος ἢ πταισματος, δὲν ἀποκλείει τὴν περαιτέρω δίωξιν κατὰ τὴν κοινὴν διαδικασίαν».

Ἄρθρον 14.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 117 Κ.Π.Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«1. Τὸ δικαστήριον, ἐν τῷ ἀχροατηρίῳ τοῦ ὁποίου διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως διεπράχθη ἐγκλημα φέρον τὸν χαρακτήρα περιϋθέσεως τοῦ δικαστηρίου ἢ μέλους αὐτοῦ (ἄρθρ. 181 παρ. 1 Π. Κ.) ἢ κατὰ τοῦ προσώπου τινὸς ἐκ τῶν μελῶν τοῦ δικαστηρίου ἀπειθυνομένης ἐξυθέσεως ἢ δυσσημείσεως (ἄρθρα 361, 362 καὶ 363 Π. Κ.), δικάζει ἀμέσως τοῦτο καὶ ἂν ἔτι ὁ ὑπαίτιος ὑπάγεται εἰς τὴν ἰδιόζουσαν ἢ τὴν ἐξαιρετικὴν δικαιοδοσίαν, συντιθέμενον ὁμῶς ἐξ ἄλλων δικαστῶν.

Ἡ ἄμεσος ἐκδίκασις γίνεται ὑπὸ τῶν αὐτῶν δικαστῶν, ἐὰν ἡ διάφορος σύνθεσις δὲν εἶναι ἐφικτὴ ἐνεκα λόγου ἐιδικῶς βεβαιουμένου ἐν τε τοῖς πρακτικοῖς καὶ τῇ ἀποφάσει».

Ἄρθρον 15.

Ἡ δευτέρη περίοδος τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 128 Κ.Π.Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Τὰ πλημμελήματα τῆς παρανόμου ὀπλοφορίας, τῆς παρανόμου κατοχῆς ὀπλων, χειροβομβίδων καὶ ἐκρηκτικῶν ὑλῶν καὶ τῆς φυγοδικίας, τὰ συναφῆ πρὸς κακουργήματα, χωρίζονται καὶ δικάζονται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν συνεδρῶν ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπὶ τοῦ κακουργήματος ἐτυμηγορίαν τῶν ἐνόρκων».

Ἄρθρον 16.

Ἡ δευτέρα περίοδος τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 285 Κ.Π.Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Η προσφυγή γίνεται εντός δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προφυλακίσεως, συντασσομένης ἐνόςσεως παρὰ τῷ γραμματεῖ τῶν πλημμελειοδικῶν, ἢ τῷ διευθύνοντι τὰς φυλακὰς, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 474 παρ. 1. διαβιβάζεται δ' εἰς τὸν εἰσαγγελέα τῶν πλημμελειοδικῶν καὶ εἰσάγεται παρ' αὐτοῦ ἀμελητὶ μετὰ τῆς προτάσεως τοῦ εἰς τὸ συμβούλιον, ὅπερ ἀποφασίζει ἀμετακλήτως».

Ἄρθρον 17.

Ἐν συνεχείᾳ τῆς πρώτης περιόδου τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 295, προστίθεται διατάξις ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

«Τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν καθίσταται ἀρμόδιον καὶ ὅταν ἡ ὑπόθεσις εἴναι ἐκκρεμῆς ἐνώπιόν του, εἰσαγγεῖσα συνεπείᾳ ἐφέσεως, ἢ κατ' ἄρθρον 308 παρ. 3 καὶ 4 καὶ ἂν ἔτι τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν εἴχεν ἤδη ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς προσωρινῆς ἀπολύσεως».

Ἄρθρον 18.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 308 Κ. Π. Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«2. Οἱ διάδικοι δικαιοῦνται νὰ γνωστοποιήσωσι καὶ πληροφορικῶς τῷ εἰσαγγελεῖ καὶ πρὸ τῆς καταρτίσεως τῆς προτάσεως τοῦ ἐπιθυμοῦσι νὰ λάβωσι γνῶσιν ταύτης. Ὁ εἰσαγγελεὺς ὁρεῖται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν γνωστοποιήσαντα, ἂν κατοικῇ ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ δικαστηρίου, ἄλλως τὸν ἐν αὐτῇ διωρισμένον ἀντίκλητον, ὅπως προσέλθῃ καὶ λάβῃ γνῶσιν τῆς προτάσεως ἐντὸς 24 ὥρων. Ἄν ὁ διάδικος δὲν κατοικῇ ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ δικαστηρίου καὶ δὲν διώρισεν ἀντίκλητον, τοιαύτη εἰδοποίησις δὲν γίνεται. Δὲν κωλύεται ὅμως ἐντεῦθεν ὁ διάδικος νὰ λάβῃ γνῶσιν τῆς προτάσεως τοῦ εἰσαγγελέως καὶ μετὰ τὴν υποβολὴν αὐτῆς εἰς τὸ συμβούλιον. Πρὸς τοῦτο κατατίθεται παρὰ τῷ γραμματεῖ τῆς εἰσαγγελίας ἀντίγραφον τῆς προτάσεως».

Ἄρθρον 19.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 309 τοῦ Κ. Π. Δ. προστίθενται τὰ ἑξῆς:

«Ἄν μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀνακρίσεως καὶ τὴν υποβολὴν τῶν ἐγγράφων εἰς τὸν εἰσαγγελέα ὑπεβλήθησαν εἰς τὸ συμβούλιον ὑπὸ τινος τῶν διαδίκων ἔγγραφα ἢ οἰαδήποτε ἄλλα ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα, ἀσκοῦντα οὐσιώδη εἰς τὴν κρίσιν τοῦ συμβουλίου ἐπιρροήν, τὸ συμβούλιον ὁρεῖται αὐτεπαγγέλτως νὰ καλέσῃ τοὺς λοιποὺς διαδίκους ἢ τοὺς ἀντικλήτους αὐτῶν συμφῶνως πρὸς τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 309 Κ. Π. Δ., ἐφαρμοζομένην ἀναλόγως, ἵνα λάβωσι γνῶσιν καὶ ἐπιφέρωσι τὰς παρατηρήσεις των ἐντὸς εὐλόγου, ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τασιμένης, προθεσμίας».

Ἄρθρον 20.

Εἰς τὸ ἄρθρον 417 Κ. Π. Δ., ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν. Δ. 2493)1953, προστίθεται περίπτωσις α' ἔχουσα οὕτω:

(α') ἀλείψα διὰ δυναμίτιδος».

Ἄρθρον 21.

Ἡ ἐν ἄρθρῳ 423 παρ. 1 τοῦ Κ. Π. Δ. φράσις «ἐντὸς πέντε τὸ πολὺ ἡμερῶν» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ἐντὸς τριῶν τὸ πολὺ ἡμερῶν».

Ἄρθρον 22.

Ἡ δευτέρα περίοδος τοῦ ἄρθρου 424 Κ. Π. Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἐὰν τὸ δικαστήριον ᾗθελε κρίνει ὅτι τὸ ἔγκλημα δὲν κατελήφθη ἐπ' αὐτοφῶρῳ ἢ ὅτι καὶ μετὰ τὴν κατ' ἄρθρον 423 παρ. 2 ἀναβολὴν αἱ ἀποδείξεις δὲν εἶναι ἐπαρκεῖς, παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν τακτικὴν διαδικασίαν».

Ἄρθρον 23.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 499 προστίθεται ἡ φράσις «καὶ τοῦ Εἰσαγγελέου Πατρῶν τὸ Ἐφετεῖον Ναυπλίου».

Ἄρθρον 24.

1. Τὸ ἐδάφ. πρῶτον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 501 Κ. Π. Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἐὰν ὁ ἐκκαλὼν δὲν ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως, ἢ συντρεχούσης τῆς περιπτώσεως τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 340, ἢ τῆς παραγρ. 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου, διὰ συνηγόρου, κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, ἢ ἔφεσις ἀπορρίπτεται ὡς ἀνυποστήρικτος καὶ διατάσσεται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐφετείου ἢ κατάπτωσις τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 497 παρ. 2 δοθείσης ἐγγυήσεως».

2. Ἡ παράγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 501, προστεθείσα διὰ τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν. Δ. 2493)1953, ἀντικαθίσταται οὕτω:

«Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ δι' εἰδικῶς ἡτοιμαγμένης ἀποφάσεως τοῦ τὴν διὰ συνηγόρου, εἰδικὴν ἔχοντος πληρεξουσιότητα, ἐκπροσώπησιν τοῦ ἀπολειπομένου ἐκκαλουτός, ἐὰν πεισθῇ ὅτι οὗτος ἐξ ἀνωτέρας εἰας ἢ ἄλλων ἀνυπερβλήτων αἰτίων δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως, ὅτε θεωρεῖται ὁ ἐκκαλὼν ὡς δικαζόμενος ὡσεὶ ἦτο παρών, τοῦ συνηγόρου ἐκπροσωποῦντος πλήρως αὐτόν».

III. Τ ρ ο π ο ι ῆ σ ε ι ς Ε ἰ δ ι κ ῶ ν

Π ο ι ν ι κ ῶ ν Δ ι α τ ά ξ ε ω ν .

Ἄρθρον 25.

1. Εἰς τὸ τέλος τοῦ τρίτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Νόμου 5026)1931, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Δ. 3075)54 προστίθεται τὸ ἀκόλουθον ἐδάφιον:

«Ὁ περιορισμὸς τῶν τριακοσίων ὀνομάτων δὲν ἰσχύει προκειμένου περὶ πόλεων ἔχουσων πληθυσμὸν κάτω τῶν 20.000 κατοίκων».

2. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου α' τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Νόμου 5026)1931, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. Δ. 3075)54, προστίθεται τὸ ἀκόλουθον ἐδάφιον:

«Ἐὰν ὁ κατάλογος δὲν περιλαμβάνῃ κατ' ἐλάχιστον ὅρον 100 ἐνόρκους, οὐδεμία γίνεται ἐκλογή».

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 22 τοῦ Νόμου 5026)31, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 8 Ν. Δ. 3075)54, προστίθενται τὰ ἀκόλουθα:

«Ἐφ' ὅσον δὲν περιορίζεται ἐντεῦθεν ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 20 ἀπαιτούμενος κατ' ἐλάχιστον ὅρον ἀριθμὸς τῶν ἐνόρκων, ὧν τὰ ὀνόματα δεόν νὰ τεθῶσιν εἰς τὴν κληρωτίδα».

Ἄρθρον 26.

Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς περιπτώσεως α' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου 3861)1929 «περὶ ἀπονομῆς χάριτος εἰς καταδίκους καὶ ἐκτελέσεως τῆς θανατικῆς ποινῆς» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

(α') Ἡ Διεύθυνσις τῆς Φυλακῆς, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ὁ κατὰδικος κρατῆται ἐν ταῖς Φυλακαῖς καὶ δὴ ὁ Διευθυντὴς αὐτῶν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ φυλακῶν Α' ἢ Β' τάξεως, ἢ ὁ ἀσκὼν τὴν ἐποπτείαν αὐτῶν Εἰσαγγελεὺς Πλημμελειοδικῶν ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ Φυλακῶν γ' τάξεως, ἢ ὁ Διοικητὴς τῶν φυλακῶν προκειμένου περὶ στρατιωτικῶν Φυλακῶν».

Ἄρθρον 27.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου ἐπιτρέπεται ἡ ἀπόσπασις μέχρις ἐνὸς ἔτους ἐκάστοτε ὑπαλλήλων τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ποινικῆς Δικαιοσύνης ἀπὸ τοῦ θαλάμου τοῦ κατωτέρου εἰς τὰ Ἀναμορφωτικὰ Καταστήματα Ἀνηλίκων, ὡς καὶ ἡ ἀπόσπασις ὑπαλλήλων ἐν γένει τῶν Καταστημάτων τούτων εἰς τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης.

"Άρθρον 28.

Διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων δύναται νὰ καταργῶνται μέχρι 20 θέσεις φυλάκων, ἰδρυομένων ἀντιστοίχως ἰσχυρίων καὶ ἰσοβάθμων θέσεων παιδονόμων, ἐξελισσομένων μόνον μέχρι τοῦ ἑαυτοῦ εἰς ὃν ἐξελίσσονται καὶ οἱ φύλακες φυλάκων. Ἐπιτρέπεται ὁμοίως ἡ μετάταξις εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην τῶν Παιδονόμων, φυλάκων ἐχόντων ἀπολυτήριον Γυμνασίου.

2. Οἱ παιδονόμοι ὑποχρεοῦνται νὰ φοιτήσωσιν εἰς φροντιστηριακὸν κύκλον σπουδῶν, οὗτινος ἡ ὁργάνωσις καὶ ἡ λειτουργία ὁρισθῇσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης.

"Άρθρον 29.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκμίσθωσις τῆς ἐργασίας τῶν κρατουμένων ἐν ταῖς φυλακαῖς πρὸς τρίτους (φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα).

2. Πᾶσα ἀντίθετος διατάξις καταργεῖται.

"Άρθρον 30.

Εἰς τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Νόμου 2058)1952 προστίθενται παράγραφοι 6 καὶ 7, ἔχουσαι οὕτω :

«6. Εἰς τοὺς εἰδικευμένους τεχνίτας κρατουμένους τοὺς ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις τῶν ἀγροτικῶν φυλάκων τοῦ Κράτους ἐργαζομένους ἔχει ἐφεξῆς ἐφαρμογήν, ὡς πρὸς τὸν ὑπολογιστὸν τοῦ χρόνου τῆς κρατήσεως, ἡ περὶ τῆς ἐν ὑπαίθρῳ ἐργασίας διατάξις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἁρθρου.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἁρθρου δὲν ἔχει ἐφαρμογήν ἐπὶ καταδίκου μεταχθέντος τῇ χιτήσει τοῦ ἀπὸ ἀγροτικῆς φυλάκης εἰς ἐγκληματικὴν ἢ ἐπανορθωτικὴν τοιαύτην.

7. Διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου, μετὰ γνώμην τῆς κατὰ τοῦ ἁρθρου 24 τοῦ Νόμου 2229, ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθη, Ἐπιτροπῆς, δύναται νὰ τεθῶσι διατάξεις περιοριστικαὶ τοῦ εὐεργετικοῦ ὑπολογισμοῦ ἐν γένει τῶν ἡμερῶν ἐργασίας τῶν ἐργαζομένων εἰς πᾶσαν μὴ ἀγροτικὴν φυλακὴν, ὡς καὶ τῶν καταδίκων τῶν καὶ ἐν ταῖς ἀγροτικαῖς φυλακαῖς ἐργαζομένων, οἱ ὅποιοι ἔχουν ὁποτεδήποτε ἐκτίσει δύο προηγουμένας ποινὰς στερητικὰς τῆς ἐλευθερίας μείζονας τοῦ ἔτους».

"Άρθρον 31.

1. Ἐκ τοῦ ἐτήσιου κέρδους τῶν εἰς τὰς ἀγροτικὰς καὶ λοιπὰς φυλακὰς ἀσκουμένων ἐργασιῶν δύναται νὰ διατίθεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Σωφρονιστικῆς Διοικήσεως διὰ τὴν ἀμοιβὴν τῶν φυλάκων, τῶν προσφερόντων χειρωνακτικὴν ἐργασίαν ποσὸν μέχρι τοῦ ἑνὸς τρίτου τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τῶν.

2. Ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν καθορίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν δι' ἐκάστην

ἀγροτικὴν φυλακὴν ἢ σωφρονιστικὸν κατάστημα τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἁρθρου δικαιουμένων τῆς ἀμοιβῆς. Ἐντὸς δὲ τοῦ οὕτω καθορισθέντος ἀριθμοῦ πραγματοποιεῖται ἡ χορήγησις τῆς ἀμοιβῆς ἐπὶ τῇ βάσει ὀνομαστικῆς καταστάσεως συντασσομένης κατ' ἐκάστον μῆνα ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ἐκάστης Ἀγροτικῆς Φυλάκης ἢ σωφρονιστικοῦ καταστήματος, βεβαιοῦντος ὑπευθύνως δι' ἓνα ἐκάστον ἐκ τῶν φυλάκων τὴν πράγματι καταβληθεῖσαν χειρωνακτικὴν ἐργασίαν. Ἡ κατάστασις αὕτη θεωρεῖται παρὰ τοῦ οἰκείου Εἰσαγγελέως Πλημμελειοδικῶν.

Ἡ ὡς ἄνω ἀμοιβὴ περιορίζεται ἀναλγῶς διὰ τοὺς ἀποστίζοντας λόγῳ ἀδείας φύλακα.

Διὰ τὸ τρέχον οἰκονομικὸν ἔτος ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐργασθσομένων κατὰ τὰ ἄνωτέρω φυλάκων καθορίζεται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

"Άρθρον 32.

Δύνανται νὰ ὑπολογισθῶσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 25 τοῦ Νόμου 2058)52 ἡμέραι ἐργασίας καταδίκων πραγματοποιηθεῖσαι ἐν ταῖς φυλακαῖς Γυάρου κατὰ τὴν ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1947 μέχρι 31ης Μαρτίου 1950 χρονικὴν περίοδον καὶ περὶ ὧν δὲν ἐτηρήθησαν τὰ κεκανονισμένα βιβλία, δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ἐκδιδομένων βάσει καὶ ἐλλειπῶν ἀκόμη στοιχείων ὑποβαλλομένων ἐφ' ἐκάστης περιπτώσεως μετὰ σύμφωνον γνώμην Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ποινικῆς Δικαιοσύνης τοῦ Εἰσαγγελέως Ἐφετῶν Ἀθηνῶν καὶ ἑνὸς Ἐφέτου ὑποδείκνυομένου ὑπὸ τῆς ὀλομελείας τοῦ Ἐφετείου.

"Άρθρον 33.

Αἱ προαγωγαὶ τῶν φυλάκων εἰς ὑπαρχιφύλακας ἐνεργοῦνται κατὰ τὸ 1)3 κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ καὶ τῶν γραμμικῶν αὐτῶν προσόντων.

Ἐν Κερκύρα τῇ 4 Αὐγούστου 1960

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΚΩΝΣΤ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τ Α Μ Ε Λ Η

Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ, Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, Α. ΛΕΡΤΙΛΗΣ, Ν. ΜΑΡΤΗΣ, Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΣΤΡΑΤΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, Κ. ΧΡΤΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, Θ. ΚΟΝΙΤΣΑΣ, Δ. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΨΑΡΡΕΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Αὐγούστου 1960

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ